

ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਓ

(4:8-14)

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ‘ਜਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇ’ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1 ਤੋਂ 7 ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕੱਢੇ ਸਨ: (1) ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, (2) ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਕੇ ਹੱਥ ਖੜੇ ਨਾ ਕਰੋ, (3) ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕੱਠਪੁਤਲੀ ਨਾ ਬਣੋ। 8 ਤੋਂ 14 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਆਤਮਾ

ਪਤਰਸ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਸਮੇਂ ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ’ ਸੀ (ਆਇਤ 8)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਕ ਠਹਿਰਾ ਛੱਡੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਹ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਹਮਣਾ ਯਾ ਖੰਡਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣਗੇ’ (ਲੂਕਾ 21: 14, 15)।¹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੈਦ ਵਿਚ ਰਾਤ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾਈ ਹੋਵੇਗੀ,² ਪਰ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨੇ ਰਾਤ ਭਰ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ’ ਹੋਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਤਮਾ³ ਨੇ ਹੀ ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਹਾਂਸਭਾ (ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਾ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ‘ਤੁਸਾਂ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਹੜੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ?’ ਸਪਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ‘ਇਹ’ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾਈ ਸੀ। ‘ਹੇ ਕੌਮ ਦੇ ਸਰਦਾਰੋ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗੋ’ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘ਜੇ ਅੱਜ ਸਾਥੋਂ ਇਸ ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਖੇ ਪੁੱਛੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਬਲਹੀਨ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਭਈ

ਉਹ ਕਿੱਕਰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ’ (ਆਇਤਾਂ 8, 9)। ‘ਇਸ ... ਮਨੁੱਖ’ ਕਹਿ ਕੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਆਇਤ 14)। ਨਜ਼ਾਰਾ ਹਾਸੇਰੀਣਾ ਸੀ! ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ।

ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ

ਅਸਲ 'ਚ ਇਸ ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘ਤੁਸਾਂ ... ਕਿਹੜੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ?’ ਪਤਰਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ⁴ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਿਹਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਹਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਸੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਖੜਾ ਹੈ (ਆਇਤ 10)।

ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਮਾਤ ਤੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਾਓਗੇ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫਿਕਰ ਸੀ? ਉਹਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੱਧ ਸੀ।

ਜਦ ਸੈਤਾਨ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੱਟ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ!⁵

ਪਤਰਸ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਵੇਖੋ ਜਦ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ [ਯਿਸੂ ਨੂੰ] ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ।’ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲ ‘ਯਿਸੂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ’ (ਆਇਤ 2)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ-ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ!

ਪੱਥਰ

ਪਤਰਸ ਨੇ ਅਜੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਸ ‘ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ’ ਮਛੁਆਰੇ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸੀ: ‘ਇਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਰੱਦਿਆ ਜਿਹੜਾ ਖੁੰਜੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੋ ਗਿਆ’ (ਆਇਤ 11)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਸੁਰੂਆਤੀ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 118:22 ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ⁶ ਪਤਰਸ ਨੇ ‘ਤੁਸਾਂ’ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ: ‘ਇਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਰੱਦਿਆ।’ ਰਾਜ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜੇ ਮਕਾਨ

ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਗਾਰਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਠੇਕੇਦਾਰ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਅਤੇ ਫੋਰਮੈਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਨੀਤੀ ਘਾੜੂਆਂ ਉੱਤੇ ਉਂਗਲੀ ਚੁੱਕੀ। ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ‘ਤੁਸਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ!’

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿਆਲੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਕਾਰਣ ਉਹਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਜਦ ਮਸੀਹ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬੜੇ ਧੂਮ-ਧੜਕੇ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦਾਉਦ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸਨ-ਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਦਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਕੰਮ ਲਈ ‘ਖੂੰਜੇ ਦਾ ਪੱਥਰ’ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ!

ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਬੜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਨੀਂਹ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ।⁷ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਲਈ ਥਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ); ਪਰ ਜਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ; ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਪੂਰਵਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਕਲਪਨਾ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ!

ਮੁਕਤੀ

ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਵਿਗੜ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਹਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ: ‘ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੂਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ’ (ਆਇਤ 12)। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਇਤ 12 ਵਿਚ ‘ਮੁਕਤੀ’ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਆਇਤ 9 ਵਿਚ ‘ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ’ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਚੰਗਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਤਮਕ ਰੋਗ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ!

‘ਕਿਸੇ ਦੂਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ?’ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਸੌਂਝੀ ਜਿਹੀ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਸੱਚ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜਿਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ’ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6⁸)! ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਭਰੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ‘ਤੁਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਜਾਂ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ! ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ!’ ਅੱਜ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਗਤ ਦਾ

ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰਾਹ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਨਹੀਂ! ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ!’’ ਸੱਚਾਈ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੰਗ ਜਾਂ ਸੌੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।⁹

‘‘ਅਸੀਂ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘‘ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ।’’ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਵੱਲ, ਯੂਹੰਨਾ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਭਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਘੁਮਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ‘‘ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮਛੁਆਰਾ, ਮੰਗਤਾ, ਯਾਜਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਗ੍ਰੰਥੀ, ਸਭਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕੋਈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ,’’ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਤਾਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ!’’

ਪਤਰਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸ ਗੁੱਟ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਲੰਗੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਚੰਗਾਈ ਮਿਲੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਜੇ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ; ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਮਾਫ਼ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।’’ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਮਸੀਹਾ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ।

ਖਮੋਸ਼ੀ

ਪਤਰਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਖਾਮੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ! ‘‘ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਵੇਖੀ¹⁰ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ’’ (ਆਇਤ 13)। ‘‘ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ’’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ (ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਬੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ) ਕੋਈ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਇਮੇ ਮੁਤਾਬਕ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹¹ ਸਥਾਪਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਉਹ ਐਨੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝਾ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕਹੱਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੇ? ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਭਈ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਸਨ’’ (ਆਇਤ 13)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਕੌਣ ਹਨ,¹² ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਗੋਂ, ਸਭਾ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਕਿੰਨੇ ਨਿੱਡਰ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾਫੁੰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋ ਆਦਮੀ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ‘‘ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਸਨ।’’ ਸਭਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ) ਕੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ!’’ ਜਦ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜੰਗ ਯਾਦ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤਰ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ

7: 15), ਪਰ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਜਦ ਵੀ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਭਿੜੇ, ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।¹³ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਟਲ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਇਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਨੇਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ!

ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘‘ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ’’ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਹਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹਨੇ ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਖਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।’’ ਫਿਰ ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਿਆਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤਾਈਂ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤਾਈਂ ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਣਿਆ’’ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 7, 8)। ਜੇ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਵਚਨ ‘ਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਚਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ । ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 14: 1, 2)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੋਅਜਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਲਈ ‘‘ਸਿੱਧ’’ ਨਾ ਹੋਈਏ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ,¹⁴ ਅਤੇ ਜੇ ਰਸੂਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਯਾਕੂਬ 4: 7)।

ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਖੌਫ਼ਨਾਕ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਛਾਅ ਗਈ। ‘‘ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਵੇਖ ਕੇ ਇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੇ’’ (ਆਇਤ 14)। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਆਇਤ 16)। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ‘‘ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੇ।’’

ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ‘‘ਇਹਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੇ’’ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਗਵਾਹੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਇਤ 10 ਵਿਚ ਫੇਰ ਤੋਂ ਵੇਖੋ: (1) ਉਸ ਸਭਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ; (2) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ; (3) ਜੀ ਉੱਠੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ; ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ!

ਮਸੀਹੀ ਲਹਿਰ ਬੜੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਿੱਥੇ ਗਈ।¹⁵ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇੰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਨਾਸਤਕ ਲੋਕ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਉਸ

ਵਕਤ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਪਰ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਸਨ!

ਸਾਰ

8 ਤੋਂ 14 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਭ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪਾਉਣਦਾ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਹੋਵੇ।

ਵਿਜੁਅਲ-ਏਡ ਨੋਟਸ

ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇਕ ਰੇਖਾਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਖਾਲੀ ਛੱਡੀ ਗਈ ਥਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਕ ਖੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦਾ ਰੇਖਾਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉ। ਇਹ ਪੱਥਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਉਸ ਥਾਂ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ: ‘ਚੌਰਸ ਕਿੱਲ ਗੋਲ ਛੇਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ।’ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਇਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿਚ ਗੋਲ ਛੇਦ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਉਸੇ ਗੋਲ ਛੇਦ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਇਕ ਚੌਰਸ ਕਿੱਲ ਬਣਾਓ। ਗੋਲ ਛੇਦ ਬਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਚੌਰਸ ਕਿੱਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ ਲੂਕਾ 12: 11, 12; ਮੱਤੀ 10: 17-20 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਸੀ, ਸਭ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ‘‘ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ’’ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ² ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੈਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਹੋਏਗੀ ਜਿਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਅਤੇ ਸਿਲਾਸ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ (16:25)। ³ ਵੇਖੋ 16:7. ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਹੈ। ⁴ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਜਾਣ ਲਵੇ!’’ ⁵ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਦ ਤਕ ਬਹੁਤੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤਕ ਸਾਡੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ! ⁶ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਮਰਕੁਸ 12: 10 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ। ਮੂਲ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਰੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਰੱਦਿਆ ਸੀ ਪਰ ਖੁਦ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਖੁਦ ਦੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਆਇਤ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿਚ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਹੈ।⁷ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਅੱਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਪੂੰਜੇ ਦੇ ਪੱਥਰ (ਜਾਂ ਇੱਟ ਜਾਂ ਲਕੜੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ) ਦਾ ਐਨਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ। ਸੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਅਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ NEB) ਵਿਚ 'ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ' ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ! ⁸ਯੂਨਾਨੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁹ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਤੰਗ ਸੋਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਹੈ।¹⁰ ਦਲੇਰੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਗੁਣ ਸੀ (9:27, 28; 13:46; 14:3; 18:26; 19:8; 26:26) ਇਹ ਅਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਧਣ ਦੇ 'ਰਹੱਸ' ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ।

¹¹ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੜੀ ਤਾਂਘ ਸੀ।¹² ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਾਅਫ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 18:15, 16)।¹³ ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 21:23-27; 22:15-46. ਪਹਿਲੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।¹⁴ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।¹⁵ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸਭਾ ਨੇ ਉਹ ਹਾਸੇਹੀਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਈ ਕਿ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੌਂ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:11-15)। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਅਫ਼ਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਜੇ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਉਸੇ ਖੰਡੇ ਤੇ ... ਲਮਕਾ' ਦਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਤੁਲਨਾ ਅਸਤਰ 7:10) ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਿਪਾਹੀ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੌਂ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਸੀ (ਤੁਲਨਾ 12:19; 16:27)।